

Una Història viva

Si voleu seguir aquesta història cal que reculeu amb mi 40 anys. Eren els anys 54-55, els començaments de vida del grup Torras, "La Colònia" com se'ns coneixia a Sarrià de Dalt.

Alguns d'aquells "actors" del "Joventut i Alegria" en l'actualitat, amb mi després de preparar aquest escrit. / D'esquerra a dreta: Assumpció Grimal, jo, Neus Surina, Salvador Tarradas, Josep Lluell i Joaquim Vilanova. / Foto J. Suñer.

Els nous habitants d'aquest grup, vinguts de diferents llocs de la rodalia, estàvem molt desconectats, calia crear un vincle entre la gent; així va néixer el teatre a Sarrià de Dalt, d'una necessitat, la cultura al servei del poble. Nasqué gràcies a un ésser estimat per tots nosaltres en aquells temps i recordat encara d'una manera entranyable, Mossèn Isidre. Preocupat per l'amistat i la convivència en el poble, va iniciar el primer grup l'any 1955. No tenia gairebé res com no fos el seu entusiasme que sabia contagiar als que l'envoltaven, i així amb un i altre es comença a muntar l'escenari en el local del "Casino". En Joan Pallàs trobaria el material; taulons, caballets, fustes, panys vells de la fàbrica, etc... i entre els futurs actors i d'altres

La tia de Sitges. 8-12-59.

D'esquerra a dreta: Quimeta Roura, Neus Surina, Assumpció Grimal, Lluís Capallera, Josep Lluell, Esteve Pineda, Salvador Tarradas, Joaquim Vilanova i Lluís Tremols. / Foto cedida per Quimeta Roura.

veïns que hi donaven un cop de mà, en poc temps quedaria adequat el local com a Teatre de Sarrià de Dalt. Cal remarcar l'entusiasme de tots en aquest començament popular. Parlant aquests dies amb els com-

ponents d'aquest grup, bo i preparant aquest escrit per a la revista, tothom coincidia en la mateixa opinió: "L'ànima del teatre en aquells moments va ésser Mossèn Isidre". Per a ell el teatre fou una eina per agrupar la gent, crear grups d'amistat. D'aques grups

Febrer 1957.
Cel.lebrant l'èxit de la
primera obra de teatre.
Els son d'esquerra a
dreta començant per
baix: Pere Cros,
Josep Mir,
Joan Ventura,
Esteve Pineda,
Ramon Cos,
Pere Sala,
Manel Redondo,
Joan Rafart,
Antoni Mercé,
Jaume Tixis,
Paco Mera i
Joaquim Carabellido.
/ Foto cedida per
N. Moret

sorgirien gent responsable per
anar-se fent càrrec d'altres activi-
tats del poble.

Els assatjos eren això, trobar-se,
conèixer la gent, parlar de proble-
mes, inquietuds, projectes i també
passar-ho bé plegats. Era un entu-
sasta iniciador de tot el que fos
fer poble, per unir persones en un
esforç comú.

Quan la cosa ja rutllava, passava a
un segon terme, *calia responsabi-
litzar a la gent, creia en les perso-
nes*, tots sabíem que ell els deixa-
va fer però, si calia, sempre
podien comptar amb el seu recol-
zament.

A finals de l'any 55 es comença a
posar fil a l'agulla i al 56 s'es-
trenà la primera obra "El Llac
Etern", amb un èxit total que al

cap d'uns mesos vàrem cel.lebrar
fent una arrossada al bosc.

D'aquet jorn són les fotografies
que acompanyen aquest escrit.
Els són Pere Cros, Josep Mir,
Joan Ventura, Esteve Pineda,
Ramon Cos, Pere Sala, Joaquim
Carabellido, Paco Mera, Jaume
Tixis, Antoni Marcé, Robert
Rafart, Arturo Mercé, Ms. Isidre,
Jaume Humet, Pere Calonge, Joan
Rafart i Manel Redondo. Hi falta
en Narcís Moret que era el fotò-
graf.

Com podeu veure era un grup
íntegrament masculí, tots ells
pares de família, cosa que ara
estranya. La raó la trobaríem pot-
ser en el fet que l'únic que tenia
experiència de teatre era l'Esteve
Pineda que provenia de l'escenari

dels Salesians. Ell coneixia obres
per haver-les representat a l'escola
Salesiana i s'adaptaren aquí. Era
una escola de nois i eren altres
temps. L'èxit els va engrescar i
seguien amb altres obres com:

- La casa de los locos
- El misteri del bosc
- Las grandes fortunas
- Pastor y borrego
- El misteri de Font Romeu
- El vago.

El record d'algun dels compo-
nents d'aquest grup:

Per disfrutar fou "*La casa de los
locos*". Cadascun dels que hi par-
ticipàvem fèiem de boig i, és clar,
podíem representar la nostra
bogeria com se'ns acudia. La gent
va riure amb nosaltres de valent,
però *ningú no pot imaginar com
ens ho vàrem passar nosaltres
assajant*.

"El misteri del bosc" era l'obra de
l'Esteve Pineda; es ficava dins el
personatge de noi orfe de tal
manera que el teatre en ple plora-
va rius de llàgrimes. En aquesta
obra s'hi va introduir una veu de
noia, la de la Neus, llegint una
carta al seu estimat des del darrer
dels decorats. Mentre s'anava
afermant aquets grup, s'iniciaven
altres activitats al poble.

Així va néixer al cosidor de les
Missioneres la *Rondalla Riallera*,
dirigida per el Sr. Barnés, amb la
Rondalla vingué la idea d'esceni-

ficar acudits, poesies, monòlegs i petits sainets i, ja hi som tots, el jovent s'engresca, es fan sortides amb la Rondalla i a redós d'això es crea el grup de teatre "Joventut i alegria".

Preparant aquest escrit varem tenir una trobada amb els components d'aquell grup (els que varem poder), per refer la història que va anar així.

L'any 56 es varen començar a escenificar acudits, poesies, monòlegs que la Rondalla tenia previst fer pels pobles de la rodalia. Es feia un autocar i vingia, uns a tocar i els altres a fer riure la gent, molts cops les dues coses a l'hora, ens ho passàvem bomba.

D'aquell temps són:

- La mona de Pasqua
- La llorona
- En un castell perdut
- A Vilagran es cala foc
- La tia de Buenos Aires
- A la sombra de una sombrilla, etc...

L'any 58 es comença a assajar seriosament també sota la direcció de Ms.

Isidre i és a l'any 59 que el grup es dona a conèixer amb l'obra "L'amor té cops amagats."

Seguirien:

- La tia de Sitges
- Amor en direcció prohibida
- L'amor venia amb taxi
- Els savis de Vilatrística
- Un pas en fals

Aquesta seria l'última, que es representà l'any 1963.

A part d'aquestes obres esmentades es feien representacions de *Pastorets* entre dos grups i la mainada de l'escola. Es seguia amb els monòlegs per entretenir la gent mentre es canviaven els decorats.

D'un èxit rellevant destacaria els monòlegs d'en Joan Capri representats per en Josep Llunell i

aquell "Borratxo" que interpretava de forma magistral en Lluís Capellera.

Aquest grup va fer representacions a Corçà, Vilamacolum, Castell D'Aro, Serinyà, Santa Pau i Tarrades.

L'estrena de les obres sempre es

Sarrià de Dalt, a 14 de Mayo de 1962

Editorial NEREIDA

Ap. 9013 -Barcelona

Muy Srs nuestros; Les agradeceríamos nos enviasen las siguientes obras, cuyo precio abonaríamos a reembolso;

"...NOSALTRES PECADORES "

Volum 67

de Josep Serra i Janer

10 obras

MAGNESIA

Volum 57

de J. Fernandez Carbonell

12 obras

En espera, les saludamos atte.

AGRUPASIO ARTISTICA
JUVENTUD I ALEGRIA

Rte: Agrupación artistica
"JUVENTUD I ALEGRIA"

C/ Huertas nº 6

SARRIA DE DALT(Gerona)

FUSTERIA TER, S.L.

EBENISTERIA, I MOBLES A MIDA

Pl. de l'Obra, 4
17840 SARRIÀ DE TER
(Girona)

Tel. 17 02 29
Tel. Bescanó: 44 00 17

La rondalla
"Riallera" al
Teatre Municipal

feia a Sarrià de Dalt. El responsable dels decorats era en Joaquim Vilanova, maquillador en Pere Sala, apuntador en Josep Mir. Tothom coincideix en el mateix: A partir del teatre a Sarrià de Dalt es va fer poble, es creà amistat. Ens ho vàrem passar d'allò més bé i vàrem fer excursions pels pobles, que en aquells anys no era massa corrent ni fàcil.

Curiositats i anècdotes

En aquells temps de manca de "peles" les obres de teatre es podien llogar. A Barcelona hi havia un "Archivo de Teatro Moderno López-Santor" de qui Joventut i Alegria era client, ara això és inimaginable. A "La tia de Sitges" per primera vegada s'hi va posar música a una obra, un xic a contracor de Ms. Isidre que ho veia massa complicat, però l'Esteve estava entestat que en un determinat quadre es

sentís un fragment del concert de Varsovia, deia que havia quedat d'allò més bé.

Les sortides als pobles, tota una història: Sortíem al matí de Sarrià de Dalt i tot xino-xano amb l'autocar ens aturàvem a esmorzar a Banyoles. Portàvem dins l'autocar un pollastre viu per rifar, ja podeu comtar l'esvalot del pobre animal

ORGANIZACIONES TEATRALES

BALMES, 81, PRAL, 1.º
TELEFONOS 27 75 61 - N.º 189 Y 37 51 65

Nº 0301

Recibí de D. Joaquín Vilanova

la cantidad de Ptas. cincuenta

por depósito fijo para uso del Archivo Teatral
(solo lecturas, máximo 3 comedias).

ARCHIVO TEATRAL
MODERNO
Barcelona, 18 de

Septiembre de 19 59

Balmes, 81, pral. 1.º

Tel. 26 95 97 - Barcelona

Señ 50,00

[Signature]

ARCHIVO TEATRAL MODERNO

LOPEZ - SANTOS

Balmes, 81, pral., 1.º - Teléf. 28 95 97

BARCELONA

Nº 002909

Despacho: de 9 a 2

Martes y viernes: todo el día

ENTIDAD:

Población:

OBRA:

Servicio de

libros y

papeles.

Depósito

pesetas.

Entregado el día

Devuelto el día

LIQUIDACION

Por el alquiler Ptas.

Por papeles perdidos »

Por libros »

Total Ptas.

Depósito Ptas.

A liquidar Ptas.

A reintegrar Ptas.

ARCHIVO TEATRAL
MODERNO
(López Santos)
Balmes, 81, pral., 1.º
Tel. 28 95 97 - Barcelona

amb la gresca nostra.

Després arribar, muntar, visitar el poble i la rodalia, dinar i preparar-se per actuar. Recordem el primer cop que anàrem al poble de Tarrades: arribem al matí, entrem al poble, al teatre i ens trobem que no hi ha res per seure, "carai en aquest poble es cansaran a peu dret". A la tarda, una estona abans de començar va arribant gent, tot-hom amb la cadira de casa seva, van fent les fileres molt ben fetes, hi tenien pràctica. Els qui acompanyàvem el grup i no actuàvem anàrem a la barberia a buscar seients.³

Una de maquillatge. Per envellir els actors utilitzàvem pòlvores de talc als cabells així quedava un cabell gris. Al sainet "La tia de Buenos Aires" en un moment que

Un pas en fals. Any 1963. / Foto cedida per Josep Llunell

l'actor, per necessitats del guió es picava repetidament el cap, la gent reia a tronxar-se de la polseguera que en sortia pensant a més que era un efecte estudiat per fer riure, i en Josep Llunell no entenia com podia ser tan còmic el

que deia.

Les obres escollides pel Jovent tenien a veure sempre amb l'amor, estaven en l'edat d'això. La noia enamorada, el galán decla-

L' amor té cops amagats. 15-3-59.

D'esquerra a dreta: Montserrat Trémols, Neus Surina, Felicitas Teixidó, Quimeta Roura, Assumpció Grimal, Josep Llunell, Lluís Tremols, Joan Ribas, Lluís Capallera, Pere Jordà, Salvador Tarradas, Joaquim Vilanova. / Foto cedida per Quimeta Roura.

Els savis de Vilatrista.

Per l'esquerra: Francesc Besalú, Pere Sala, Lluís Capallera, J. Mª Morcillo, Joan Aymerich, Esteve Pineda. / Foto cedida per Quimeta Roura.

rant-li el seu amor...

Quan s'assajava Ms. Isidre havia d'ensenyar com fer una declaració, el gest, la cara... aquella colla... com disfrutaven i aquelles escenes no hi havia manera que sortissin, i repetíem i repetíem. Era la picaresca de l'edat però ell,

el Mossèn els seguia la beta i es ficava aquell jovent a la butxaca. El dolent del grup dels grans, que per cert mai no va tenir nom, era sempre en Joaquim Carabellido, que cap al final ja tenia un xic de por de trobar-se amb la guàrdia civil.

El "galán" de "Joventut i Alegria" era sempre en Joaquim Vilanova que per cert era força tímid i quan arribava l'escena romàntica amb la noia (no penseu res de l'altre món, manetes i paraules dolces i prou) *es quedava com un pebrot vermell.*

Aquesta fou la primera època del teatre al nostre poble. A redós d'ell es començarien les cavalca-des de Reis, el futbol, escacs, botxes i més tard handbol i A.D.C. El teatre va ésser la primera pedra de la activitat viva d'aquells anys a Sarrià de Dalt i, és més, gosaria dir *que aquell esperit que el feu néixer no morirà mai en el cor de molta gent del poble.*

En el proper número de la revista seguirà una altra etapa de la Història del Teatre a Sarrià de Dalt.

Joana Rosdevall

El meu agraïment per l'ajut engrescador que he rebut per part de tots els veïns que he consultat. Els qui han "remenat" el fons dels calaixos a la recerca de les fotografies que publiquem son: Narcís Moret, Arturo Merçé, Salvador Tarradas, Quimeta Roura, Josep Llunell, Neus Surina i Assumpció Grimal.

Merçés a tothom